

DEDIČNÝ HRIECH A EXISTENCIA ZLA VO SVETE

a) *človek pred dedičným hriechom*

- človek žil v raji v absolútnej pozemskej blaženosti, ktorá sa mala na konci jeho života zmeniť na večnú blaženosť pri Bohu
- Boh človeku daroval milosť posväcujúcu, vďaka ktorej človek mohol prežívať spoločenstvo (priateľstvo) s Ním
- Smrť v ponímaní prvého človeka sa nemala nikdy spájať s utrpením, bol to len bezbolestný prechod do večnosti („usnutie“), človek vďaka Božej milosti necítil náklonnosť k hriechu, bol prirodzene dokonalý (dokonalý rozum, vôľa, po telesnej stránke rovnako nemal byť nikdy chorý, cítiť bolesť a utrpenie, pracovať s námahou...)¹
- Boh v raji dal človeku normy správania, určil mu limity, akési pravidlá hry, ktoré má dodržiavať: „*A Pán, Boh, prikázal človekovi: „Zo všetkých stromov raja môžeš jesť. ¹⁶ Zo stromu poznania dobra a zla však nejedz! Lebo v deň, keď by si z neho jedol, istotne zomrieš. “*

b) *psychológia hriechu*

1. Had – Satan sa nesnaží pokúšať človeka priamo, najprv sa snaží získať si pozornosť ženy banálnou, no absolútne nelogickou otázkou. Klame, prekrúca Božie slová: „Naozaj Boh povedal, že nesmiete jesť z nijakého rajskeho stromu?“²
2. Žena sa však na otázku chytá! Satanovi sa ju podarilo popliesť! V slovách jej odpovede je totiž jedna nezrovnalosť: „*Z ovocia rajských stromov môžeme jesť, ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja nám Boh povedal: „Nejedzte z neho, ani sa ho nedotýkajte, aby ste nezomreli!“ (Gn 3,2-3)* Lenže v strede raja bol strom života, nie strom poznania Dobra a zla!!! Boh človeku zakázal jesť zo stromu poznania dobra a zla, nie zo stromu života! (Gn 2,15b-16) Zo stromu života kým nezhrešil, človek nepotreboval jesť, veď dobre vedel, že ho čaká nesmrteľnosť!
3. Satan pokračuje v klamstve: „Nezomriete, budete ako Boh a otvoria sa vám oči a vy budete vedieť, čo je to dobro a zlo“.
4. Oklamaná žena spolu s Adamom súhlasí a prijíma Satanovu hru: *A žena videla, že strom je na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie vábivý, nuž vzala z jeho ovocia a jedla, dala aj svojmu mužovi, čo bol s ňou, a on tiež jedol.* Odteraz človeka začína vábiť zlo (pokušenie už pôsobí na zmysly: vidí chutné, krásne, vábivé ovocie; toto je okamih postupnej straty Božej milosti, človeka začína priťahovať zlo. To doteraz necítil)
5. Dokončenie diela prvého hriechu: „*A spoznali že sú nahí:*“³ – je veta, ktorá hovorí o tom, že u človeka došlo po dedičnom hriechu k porušeniu harmónie voči sebe, svete a Bohu (utekal sa pred Bohom

¹ Odkiaľ vieme, ako to bolo s Adamom v raji pred dedičným hriechom (že človek bol v stave milosti posväcujúcej)? O tomto všetkom učil sv. Pavol, keď vďaka milosti zjavenia ktorú dostal, hovoril o Kristovi ako o novom Adamovi, ktorý svojou smrťou človeku vrátil to, čo Adam stratil. (cfr. napr. Rim 5,12n; Ef 1,10; 4,23n; 1 Kor 6,11; 2 Kor 5,17; Gal 6,15; Rim 8,14n.)

² A čo iné mali jesť, ak nie plody stromov?! Podľa Svätopisca boli prví ľudia „vegetariáni“. Zvieratá im dovolil jesť až neskôr. Položiť takúto úplne zbytočnú otázku zo strany Satana je to isté, ako spýtať sa akúkoľvek hlúposť len s cieľom pritiahnuť na seba pozornosť.

³ Nie že by dovtedy neboli nahí, ale nevadilo im to! Odrazu im to vadí.

skryť, naivne si myslíac, že všemohúci Boh nebude vedieť, kam sa skryl)

c) *dedičný hriech*

- *prečo dedičný?*
- to nebol hriech osobný, taký s akým máme skúsenosť v našom živote
- išlo o hriech celého ľudstva (reprezentovaného Adamom a ženou⁴)
- išlo o vzburu ľudstva/stvorenia voči Stvoriteľovi, o odmietnutie jeho „pravidiel hry“
- navyše išlo o odmietnutie dobrovoľné, odmietnutie z pýchy, zo strany prirodzene dokonalej ľudskej bytosti, ktorú jej srdce vďaka Božej milosti neľahalo k hriechu a predsa sa rozhodla zhrešiť!
- pretože zhrešilo celé ľudstvo, tento hriech sa prenáša na všetkých ľudských potomkov (je to stav porušenej harmónie medzi stvorením a Stvoriteľom, zmenené/pokazené „pravidlá hry“) ktorý sa s dedičným hriechom rodia. (N.B.: dedičný hriech nie je osobný hriech!)
- sviatostný Krst zmýva tento dedičný hriech a vracia nám posväcujúcu milosť (nezmýva však jeho dôsledky)
- *dôsledky dedičného hriechu, ktoré zostávajú po krste*: bolestná smrť a utrpenie, zatemnenie rozumu a poznania, oslabenie vôle a jej náchylnosť k zlému

d) *existencia zla vo svete*

- *dnes veľmi aktuálna otázka!* Ako sa môže Boh pozerat' na toľké utrpenie, vojny, koncentračný tábor...?
- Boh je Večné Dobro – Večný princíp Dobra
- Zlo ako opozitný princíp postavený proti Bohu neexistuje!⁵
- Zlo nie je večný princíp, je NEDOSTATOK (ABSENCIA) DOBRA!!!
- Tam, kde sa človek slobodne rozhodne, že neurobí dobre, tam vzniká vo svete zlo!
- Nie Boh je zodpovedný za zlo, ktoré sa deje vo svete, ale človek (pretože rovnako ako prvý človek v Raji, sa dá oklamať Satanovi)!!!
- Boh nechce zlo, iba ho dopúšťa (dopustiť nie je to isté, ako chcieť!)

⁴ Až neskôr, po vyhnaní z Rája jej Adam dá meno Eva!

⁵ Napr. Manichejci tvrdili, že hmota je večný princíp zla

